

РЕШЕНИЕ

№ 14482

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 14.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2223** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „Буш бет“ ЕООД, със седалище в [населено място] срещу Решение № 000030-1214/14.02.2025г. на Изпълнителния директор на НАП.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение по подробно изложени съображения.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Г. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата по заявените в същата основания. Моли актът да бъде отменен и преписката да бъде върната на органа за произнасяне с указание за уважаване на направеното искане. Претензира разноските по делото, за които представя списък.

Ответникът – Изпълнителен директор на НАП се представлява от юрк К., който моли жалбата да бъде оставена без уважение. Представя писмени бележки Претензира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят „Буш бет“ ЕООД е търговско дружество с основен предмет на дейност организиране на хазартни игри. В това си качество, дружеството организира хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, находяща се в [населено място].

Дружеството е подало заявление за продължаване на лиценз, като с Решение №000030-3891/11.05.2023г. е продължен срокът на издаден лиценз със срок 5 години – до 31.05.2028г. за игрална зала в [населено място], [улица], Автогара.

Дружеството е декларирало и внесло такса по чл. 30, ал.6 от Закона за хазарта за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати, в размер на 66 250 , изчислена съобразно §22 от ПЗР към Закона за държавния бюджет на Република България за 2024г., а именно – 53 месеца, считано от

01.01.2024г. до 31.05.2028г. – датата на изтичане на срока на лиценза.

С Решение №000030-7962/19.07.2024г. на Изпълнителния директор на НАП лицензът е предсрочно прекратен по искане на дружеството.

Със заявление № 26-Б-956/18.12.2024г. и №95-39-132/27.12.2024г. дружеството е поискало възстановяване или прихващане на част от преведената сума по сметка на НАП за държавна такса по чл. 30, ал.6 от ЗХ поради предсрочно прекратяване – 57 500 / лева / 46 месеца по 1250 лева/, тъй като същата се явява недължимо платена.

С Решение № 000030-1214/14.02.2025г. на Изпълнителния директор на НАП е отказано възстановяване на сумата при следните съображения:

Органът приема, че предсрочното прекратяване на лизенза не е сред основанията, предпоставка за възстановяване на сумите.

Сочи, че спецификата на производствата се изразява в това, че законът е предвидил тези такси да се декларират и съответно заплатят еднократно в срок до 28.02.2024г. При декларирането задължените лица сами определят размера на дължимите от тях суми по формулата на ал. 3 на §22 от Закона за държавния бюджет за 2024г. и при условията и по реда на чл. 92 от Зкона за хазарта. Нормата на § 22 от ПЗР на ЗДБ за 2024г. изрично указва, че организаторите на хазартни игри с игрални автомати с лицензи, издадени преди 1 януари 2024г. дължат таксата по чл. 30, ал.6 от ЗХ, изчислена по съответната формула. Сочат, че „БУШ БЕТ“ ЕООД е получило лиценз преди 01.01.2024г. и дължи таксата по чл. 30, ал.6 от ЗХ, изчислена по реда на § 22 от ПЗР на ЗДБ 2024г. Обстоятелството, че лицензът е предсрочно прекратено не било основание за отпадане на задължението. Последното обосновават с липса на нарочна разпоредба, както и с факта, че след като е заплатена необходимата държавна такса за поддържане на лиценза, то организаторът може да осъществява дейността за целия период. Позовават се и на нормата на чл. 30, ал.2 от ЗХ, съгласно която платените държавни такси за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи не подлежат на възстановяване.

Съдът намира, че жалбата се явява допустима и основателна.

Не е спорно, че същата е подадена в срок и от правнозасегнатата неблагоприятно страна.

По основателността се съобрази следното:

Не е спорно, че жалбаподателят „БУШ БЕТ“ ЕООД е организатор на хазартни игри с игрални автомати от преди месец януари, 2024г., като с Решение № 00030-3891/11.05.2023г. на Изпълнителния директор на НАП е продължен срока на издадения лиценз до 31.05.2028г. Не е спорно още, че същият е заплатил дължимата държавна такса по чл. 30, ал.6 от ЗХ по формулата на § 22 от ПЗР на ЗДБ за 2024г. за 53 месеца – от 01.01.2024г. до 31.05.2028г. Таксата е заплатена на 27.02.2024г. в размер от 66 250.00 лева. По искане на организатора е постановено Решение № 00030-7962/19.07.2024г., с което е предсрочно прекратен лиценза, което е влязло в сила на 03.08.2024г.

Дружеството е входирано искане за възстановяване на сумата от 57 500 лева, равностойна на 46 месечни вноски, считано от месец август 2024г. до края на лиценза – 31.05.2028г. / 46 вноски/. По това искане е постановен оспореният отказ.

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган, в качеството му на надзорен орган по извършване на хазартни дейности на територията на страната, в предвидената форма е, доколкото съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив, липсва и нарушение на процедурата, но е в противоречие с материалния закон.

Заплащането на такса за лицензионна дейност, каквато е таксата по чл. 30, ал.6 от Закона за хазарта, е предвидено с оглед предоставяне на възможност на лицензианта на осъществява

дейността, която е поставена под особен мониторинг от страна на държавата. Самата норма на чл. 30, ал.6 от ЗХ гласи: За поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 75 000 лв., когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 150 000 лв., когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. За поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 150 000 лв., когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 300 000 лв., когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители.

Не е спорно, че в случая е налице хипотезата с 5 – годишен лиценз за населено място с над 500 000 жители – [населено място], поради което таксата е 75 000 лева, като същата е заплатена пропорционално на 27.02.2024г., при спазване на формулата на § 22 от ПЗР на ЗДБ за 2024г. – за 53 месечни вноски от 01.01.2024г. до края на лицензионния период – 31.05.2028г.

Считано обаче от прекратяване на лиценза, такса не се дължи. Самият характер на вземанията за такси, които следва да са винаги законово предвидени и определени, съгласно Закона за държавните такси, води до извод, че същите се дължат за да може да бъде осъществявана определената от закон като лицензионна дейност. Отпадането на това обстоятелство води до недължимо платена такса за периода, за който субектът няма да осъществява и няма право да осъществява дейността. Обратно на изложеното в мотивите на акта, не е вярно, че след еднократното ѝ заплащане, организаторът на хазартни игри може да осъществява дейността за целия период. Напротив, именно с нарочен акт на органа по контрол на хазартните дейности, който е Изпълнителният директор на НАП, тази дейност е прекратена, като е ирелевантна причината за това. Прекратяването на дейността, макар и по искане на лицензополучателя, води до отнемане на правото му да осъществява дейността, като лицензът е прекратен. Следователно не е налице лиценз, който да бъде поддържан след датата на прекратяването му, за което е предвидена таксата по чл. 30, ал. 6 от ЗХ. За периода от тази дата до края на разрешения период таксата се явява недължимо платена и следва да бъде възстановена.

Не е налице хипотезата на чл. 30, ал.2 от Закона за хазарта, която изрично предписва невъзстановимост на таксите, тъй като същите са предвидени за разглеждане на документи по издаване и изменение на документи. Услугата „разглеждане“ е извършена и реализирана, поради което тези такси се дължат без оглед на резултата от това разглеждане, което води винаги до дължимостта им.

Настоящият случай не е такъв, тъй като таксата по чл. 30, ал.6 от Закона за хазарта е предвидена за поддържане на лиценз, който е прекратен за периода, за която е поискано възстановяването ѝ.

По изложените съображения, съдът намира мотивите на органа за некореспондиращи на закона, което прави актът материално незаконосъобразен и подлежащ на отмяна.

Изпълнителният директор на НАП не е коментирал размера на подлежащата на възстановяване на такса, тъй като изначално е приел, че същата е невъзстановима. Съдът обаче приема, че таксата ще подлежи на възстановяване съразмерно на периода от датата на прекратяването му с влязъл в сила акт до крайния период на разрешения лиценз.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните разноски в размер на 2 700 лева, от които 50 лева държавна такса и 2650 лева адвокатски хонорар, при липса на възражение за прекомерност.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, 48ми състав на Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 000030-1214/14.02.2025г. на Изпълнителния директор на НАП.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за ново произнасяне в 7-дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „БУШ БЕТ“ ЕООД сумата от 2700 / две хиляди и седемстотин/ лева, представляващ разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ